

Ayrılığı sayğısızdır,
Arxasında tələz durur
Aydın-günün üfquündə
Qalxar zıla, düşər bəmə
Sanınla yol gədə-gədə
Hey vuraçaq sarı sima.

Hər şey aydın, məhrəm idi,
Aydın üzü xürrəm idi,
Piçıldayan ləpədəyən
Nur yağırdı üfqlərdən.
İşarırdı uzaqlarda
Qarib ölkər, parlaq ölkər
Anlamırdıq o çağlarda
Məsud idik biz nə qədər.

Həç nədən söz açma danışma məna
Sadəcə qısqılaq çiyin-çiyinə
Olub keçənləri qurdalamayaq
Gəl bax beləcə də dinməzəcə susaq.

İndi izahata, sözə nə hacət
İnsanın haqqıdır sevgi, məhəbbət
Qaranlıq, ulduzlar, yerdə bəyaz qar
O qarın altında gizlənib bahar

Saxtılı havada ay donub qalıb
Dünyanı sükunət başına alıb
Amma inanıram elə bu sabah
Keçər suçumuzdan rəhmdil Allah

Ulduz işartılı lal sükunət tar
Şübhələr savaşı, şübhələr bitir
Döysə də tufanlar, yağış qar dolu
Başa vurmaliyyət şəksiz bu yolu

Keçilməz olsa da yolun çoxusu
Bizim günahımız deyil, axı, bu.
Həm də nəyə lazım məhkəmə qurmaq
Atalar da deyib: qızıldı susmaq.

Pavel SERKAŞİN

Hokkular silsiləsi

Səhrəbazdı zaman:
Bir badya süd var idi
Bir bax-döndü qatığa

Daha gecələr eşidilmir
Qurbəğaların dedi-qodusu
Gölməçədə quruyub su.

Fikirlər isə
Təsadüfi notlar kimi gəlir
Gah şeirə, gah nəzmə çevrilir.

Şokolad misallı;
Ağlatdı məni
Şəhəpəlidə bəli

Qu quşları havalanır
Qanadları sanki yanır-
Alov saçır qar.

Uzaqda qalan uşaqlığım
Günəşli ömrümün yaddaşında
Ayaqyalın şıltaqlığım.

Ötüb keçən yay çağları
Bicənəkədə tayaların
Rayihəli rəyaları.

Ulduzlar da göylərin qoynunda
Ölümlüdü, deyirəm,
Onda bizlərdə nə qəm.

Giləmeyvə tamı adamı çaşdırır
Həm şirin dadır
Həm diş qamaşdırır.

Sağsağan ardimzəcə söylənir
Sussana, qadasi!
Yoxsa, olmusan evin qarısı!

* * *

Buludlarla yaşmalanır günəş
İçində paylanır atəşin həvəs
Qəm yeməyə dəyməz.

* * *

Torpağın qış kürkünü
Əriyən qarın axar suları
Dəlib deşir hər günü.

* * *

Ətir saçır ulduzların gülüstani
Gül qoxuyur kəhkəşan da
Şər qarışanda

* * *

Qurbağalar, qiybət qırın qırıl-qırıl
Göl quruyar, gölməçə də
Son qoyular bu qiybətə.

* * *

Ayaqyalın, dırnaq üstə
Dolanıram ev içində asta-asta
Yarım yatıb şirin-şirin.

* * *

Qulaq kəsil, batma qəmə
Şam ağacı -qədim dastan
Pıçıldayır ilmə-ilmə.

* * *

Vağzal mətbəx sayağı-
Qovan kim, ayrılan kim,
Bu yer tale qovşağı.

* * *

Yazıq küçük
Gətintiyə qaldı umsuq
Döşəməyə baxır beli bükük.

Tərcümə edənlər:
Siyavuş MƏMMƏDZADƏ,
Knyaz QOÇAQ